

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 949

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
872.	2	454.	12
873.	2	455.	13
874.	3	456.	13
875.	3	457.	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 480 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	4-7	458.	14
Decizia nr. 615 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	8-11	459.	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
453.	12	460.	15

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

cu ocazia Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru dăruirea și profesionalismul de care au dat dovadă în promovarea valorilor perene ale poporului român, contribuind la strângerea legăturilor, pe multiple planuri, dintre România și Regatul Spaniei,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Ofițer*, categoria A „Literatura”, domnului Dan Munteanu Colan, profesor de filologie romanică la Universitatea din Las Palmas de Gran Canaria.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Ofițer*, categoria E „Patrimoniul cultural național”, domnului Alfredo Pérez de Armiñán y de la Serna, președinte al Consiliului de administrație al Patrimoniului Național al Spaniei.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria G „Culte”, preotului-paroh Moldovan Teofil, profesor de teologie la Madrid.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 872.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

în semn de recunoaștere a sprijinului important acordat cercetării românești, pentru contribuția majoră avută la dezvoltarea strategiei DANUBIUS-RI,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Ofițer*, categoria H — „Cercetarea științifică”:

— domnului profesor universitar Christopher Bradley, Universitatea din Birmingham, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

— domnului Michael George Schultz, consilier, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie Marină, Universitatea din Birmingham, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

— domnului profesor universitar Andrew N. Tyler, Universitatea din Stirling, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 873.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul Zilei Naționale a României, în semn de apreciere pentru dăruirea și profesionalismul cu care s-au ilustrat în domeniile spiritualității, culturii, educației și al implicării civice, contribuind, pe această cale, la coeziunea comunității românești din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, la menținerea legăturilor cu țara de origine, precum și la promovarea valorilor perene românești în Occident,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria F — „Promovarea culturii”:

— doamnei Alina Nicoleta Balatchi, fondator al organizației „Femeile Române din Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord”;

— domnului Cristian Stîncanu, director executiv al asociației „My Romania Community”.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria G — „Culte”:

— pastorului-reverend Dan Daniel Martin, de la Biserica Apostolică Holy River, Londra;

— preotului Constantin Popescu-Cîrstucescu, de la parohia „Sf. Gheorghe” din Londra, coordonator al Proiectului „Romanian Orthodox Church and Centre”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 874.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2000 privind reinstituirea Ordinului și Medaliei Naționale *Pentru Merit*, aprobată prin Legea nr. 542/2001, cu modificările ulterioare,

cu ocazia Zilei Naționale a României, pentru contribuția importantă avută la strângerea legăturilor între statul român și comunitatea experților europeni din domeniul politico-strategic și al relațiilor internaționale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*:

— domnului Pascal Legai, director al Centrului de Sateliți al Uniunii Europene;

— domnului Charles Tito Powel, directorul Institutului Regal Elcano.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 875.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 480**

din 17 septembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1), (2) și (5)
din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Maria Popovici în Dosarul nr. 6.453/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.213D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă autoarea excepției, reprezentată de doamna avocat Mirela Ureche, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care susține temeinicia excepției de neconstituționalitate. Arată că dispozițiile criticate instituie un tratament juridic diferit între categorii de persoane aflate în situații juridice similare, fapt ce determină încălcarea art. 16 din Constituție și a art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aplicarea regimului juridic discriminatoriu conduce la încălcarea art. 47 din Constituție și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție. Invocă Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010 în care instanța constituțională a statuat că principiul independenței justiției include și securitatea financiară a magistratului și garanții sociale, precum pensia de serviciu. Prin Decizia nr. 262 din 5 mai 2016, Curtea a stabilit că principiul independenței justiției se aplică nu numai judecătorilor și procurorilor, ci întregului sistem judiciar. Or, singura categorie defavorizată, care nu intră în ipoteza de incidență a art. 82 din Legea nr. 303/2004, este cea a notarilor. Prin Decizia nr. 680 din 26 iunie 2012, Curtea a statuat că voința legiuitorului trebuie să se raporteze întotdeauna la principiul constituțional, astfel că dacă activitatea avocatului sau cea a consilierului juridic constituie vechime în magistratură, excluderea notarilor de la beneficiul legii creează o situație discriminatorie, care nu respectă principiile constituționale. Fiecare dintre cele trei categorii profesionale este reglementată de statute profesionale distincte, prevăzute în legi organice, și participă la actul de înfăptuire a justiției. În ceea ce îi privește pe notari, Legea nr. 36/1995 degreveză activitatea de contencios a instanțelor de judecată sub aspectul procedurilor privind partajul, divorțul sau succesiunea, prin aceste activități

notarul participând în mod efectiv la principiul independenței justiției, motiv pentru care ar trebui să i se recunoască aceleași drepturi precum avocatului și consilierului juridic.

4. În concluzie, avocatul susține că dispozițiile art. 82 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 303/2004 sunt neconstituționale, întrucât la calculul vechimii în magistratură nu se are în vedere și perioada în care persoana a desfășurat activitatea de notar.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autoarea excepției solicită o completare a dispozițiilor criticate, în sensul complinirii unei omisiuni legislative, operațiune care excedează controlului de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 26 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.453/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.** Excepția a fost ridicată de Maria Popovici, reclamantă într-o cauză care are ca obiect contestația formulată împotriva deciziei de pensionare.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că la calculul celor 25 de ani de vechime în magistratură necesari acordării pensiei de serviciu s-a prevăzut posibilitatea luării în considerare și a perioadelor în care persoanele îndreptățite au exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult, excluzându-se în mod nejustificat notarul, deși, în raport cu interpretarea gramaticală a art. 86 din același act normativ, perioada de activitate ca notar reprezintă vechime în magistratură, întocmai ca în cazul avocatului, asistentului judiciar, jurisconsultului sau consilierului juridic. Prin textele de lege criticate s-a creat un tratament juridic diferit între persoane care nu se află în situații obiectiv și rezonabil diferite, ceea ce contravine principiului egalității în drepturi a cetățenilor, consacrat de art. 16 din Constituție, și reprezintă o discriminare în sensul art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Urmarea directă a acestei discriminări o reprezintă încălcarea dreptului său la o pensie corect determinată, cu nesocotirea art. 47 alin. (1) din Constituție și a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

8. **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că, așa cum rezultă din jurisprudența Curții Constituționale, condițiile de exercitare a dreptului la pensie, a celorlalte drepturi de asigurări sociale și a altor forme de asistență socială sunt stabilite de lege. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora. De

asemenea, în considerarea situației specifice a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate, atât prin condiții și criterii de acordare derogatorii, cât și printr-un mod de calcul și quantum diferite ale pensiilor. În categoria pensiilor speciale se încadrează și pensia de serviciu justificată de specificul exercitării funcțiilor de judecător și de procuror, de restricțiile și incompatibilitățile legale stabilite pentru aceste funcții. Faptul că, pentru acordarea pensiei de serviciu conform art. 82 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, legiuitorul a prevăzut anumite condiții nu poate duce la concluzia existenței unui tratament discriminatoriu, din moment ce situația obiectiv diferită în care se află anumite categorii de persoane justifică sau chiar impune instituirea prin lege a unui tratament juridic rezonabil diferențiat. În aceste sens, instanța reține și incidența Deciziei nr. 26 din 29 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Interpretarea rațională și sistematică a prevederilor art. 82 din Legea nr. 303/2004 în actuala sa formulare și față de succesiunea alineatelor sale impune acceptarea că trimiterea operată prin alin. (3) al acestui articol se face la vechimea în funcțiile expres și limitativ menționate în primele două alineate ale art. 82, ceea ce exclude incidența sau orice posibilă raportare la prevederile art. 86 din aceeași lege.

9. În concluzie, se arată că excepția de neconstituționalitate nu poate fi primită, deoarece autoarea dorește o completare a textului, în sensul cuprinderii și altor activități de specialitate juridică în calculul vechimii în magistratură alături de activitatea de avocat, aspect care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu revine competenței Curții Constituționale.

10. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere exprimat în cauze similare, reținut de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 501/2015 și nr. 1.141/2009.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de*

specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în quantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția juridică a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult. [...]*

(5) *Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.”*

15. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, dispozițiile legale criticate au fost modificate, astfel că în prezent au următorul conținut: „(1) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, magistrații-asistenți de la Curtea Constituțională și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția juridică care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția juridică a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în quantum de 80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.*

(2) *Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere, înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani, și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător la Curtea Constituțională, judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul de la Curtea Constituțională, judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult. [...]*

(5) *Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.”*

16. Având în vedere însă cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea urmează a se pronunța asupra dispozițiilor de lege cu care a fost sesizată, aplicabile în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la principiul egalității în drepturi și ale art. 47 alin. (1) privind obligația statului de a asigura cetățenilor un nivel de trai decent. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că are o bogată jurisprudență prin care statuează, în esență, că reglementarea regimului juridic al pensiilor de serviciu într-un mod diferit de cel propriu sistemului general al asigurărilor sociale nu constituie o discriminare în sensul art. 16 alin. (1) din Constituție sau al art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. S-a reținut în acest sens că, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, dreptul la pensie, ca și celelalte forme de asistență socială se exercită în condițiile stabilite de lege. Prin urmare, legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și cuantumul acestora. De asemenea, în considerarea situației specifice deosebite a unor categorii socioprofesionale, legiuitorul poate institui tratamente juridice diferențiate, atât prin condiții și criterii de acordare derogatorii, cât și printr-un mod de calcul și quantum diferite ale pensiilor (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 684 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, Decizia nr. 455 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 22 iunie 2006, Decizia nr. 119 din 15 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 din 16 aprilie 2007, sau Decizia nr. 433 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 10 decembrie 2013).

20. Așa fiind, legiuitorul a reglementat, la art. 82 din Legea nr. 303/2004, condițiile în care judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi pot beneficia de pensia de serviciu. La acordarea acestui beneficiu, legiuitorul a avut în vedere importanța pentru societate a activității desfășurate de această categorie socioprofesională, activitate caracterizată printr-un înalt grad de complexitate și răspundere, precum și de incompatibilități și interdicții specifice.

21. Condițiile legale generale pentru acordarea pensiei de serviciu, reglementate de art. 82 din legea criticată, au caracter cumulativ și sunt următoarele: (i) existența unui raport de serviciu între persoana în cauză și una dintre instituțiile proprii sistemului judiciar sau asimilat, (ii) raportul de serviciu să aibă o anumită întindere în timp, reglementată la cel puțin 25 de ani. Fiecare dintre aceste cerințe are caracter *sine qua non*, lipsa oricăreia dintre ele determinând imposibilitatea obținerii pensiei de serviciu (a se vedea Decizia nr. 433 din 29 octombrie 2013).

22. Instituirea condiției de vechime în magistratură pentru acordarea pensiei de serviciu constituie un element intrinsec, fundamental, ce caracterizează pensiile de serviciu. Prin determinarea acestei perioade, legiuitorul a intenționat, pe de o parte, să recompenseze stabilitatea persoanelor în munca desfășurată în acest domeniu, dar și, pe de altă parte, să încurajeze și să obțină, în cadrul sistemului judiciar, stabilitatea personalului angajat, pentru ca, în final, actul de justiție să se realizeze în condiții cât mai bune. Statul este, astfel, interesat și implicat, sub aspect financiar, în formarea personalului de specialitate și continua sa pregătire profesională, în scopul asigurării unui înalt nivel de competență a celor angajați spre a servi justiției și al formării magistraților. Sub acest aspect, pensia

de serviciu reprezintă un beneficiu, o recompensă acordată persoanelor care și-au dedicat integral sau cea mai mare parte din viața lor profesională justiției.

23. În continuare, Curtea constată că este consacrat în jurisprudența constituțională și de contencios al drepturilor omului că principiul egalității justifică dreptul la diferențiere, tocmai pentru că egalitatea nu înseamnă uniformitate, iar situațiile diferite sub aspect obiectiv și rezonabil impun diferențe de tratament juridic (a se vedea în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, Decizia nr. 14 din 22 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 20 martie 2013, sau jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 33, Hotărârea din 8 iunie 1976, pronunțată în Cauza *Engel și alții împotriva Olandei*, paragraful 72, sau Hotărârea din 28 noiembrie 1984, pronunțată în Cauza *Rasmussen împotriva Danemarcei*, paragrafele 38 și 40).

24. Așadar, pentru a nu lăsa loc arbitrarului, calificarea unei situații ca fiind diferită de o alta aparent identică trebuie să respecte criteriul obiectivității, iar tratamentul juridic diferit trebuie, la rândul său, să îndeplinească criteriul rezonabilității. Caracterul rezonabil al diferenței de tratament juridic, impus de art. 16 alin. (1) din Constituție și de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate de autoarea excepției, constă, potrivit jurisprudenței mai sus indicate, în respectarea principiului proporționalității. Acest principiu presupune, din partea legiuitorului, menținerea în cadrul marjei sale de apreciere a justului echilibru între mijloacele folosite și scopul vizat, respectiv asigurarea stabilității, specializării și profesionalismului celor încadrați în sistemul judiciar. Or, de vreme ce legiuitorul a stabilit, uzând de marja sa de apreciere, o perioadă minimă necesară pentru obținerea beneficiului constând în pensia de serviciu în care persoana să fi exercitat anumite profesii expres determinate, rezultă că este rezonabil ca situațiile care nu corespund acestui standard să nu beneficieze de același regim juridic, deoarece nu se pot încadra în norma juridică de referință.

29. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1), (2) și (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Maria Popovici în Dosarul nr. 6.453/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

25. Or, Curtea constată că autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită chiar de soluția legislativă care stabilește sfera profesiilor exercitate anterior de persoanele care pot beneficia de pensie de serviciu, profesii a căror perioadă de exercitare constituie vechime în magistratură și din a căror sferă de cuprindere nu face parte notarul public.

26. Analizând motivele de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea se referă la o omisiune legislativă, autoarea excepției criticând faptul că textele de lege nu stabilesc beneficiul pensiei de serviciu și pentru persoanele care au cumulat vechimea de magistrat cu oricare dintre funcțiile enumerate la art. 86 din Legea nr. 303/2004, indiferent de ocupația de la data pensionării, dacă vechimea rezultată este cea prevăzută de art. 82 alin. (1) din aceeași lege. Or, așa cum s-a menționat, reglementarea condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească persoanele beneficiare ale dreptului la pensie de serviciu constituie o opțiune a legiuitorului, încadrată în marja proprie de apreciere. Prin urmare, examinarea criticii de neconstituționalitate cu un atare obiect excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță „numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului” (a se vedea în același sens, cu privire la critici similare, Decizia nr. 1.500 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 24 decembrie 2009, sau Decizia nr. 1.660 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 23 februarie 2010).

27. Totodată, Curtea observă că autoarea excepției prezintă aspecte de fapt, referitoare la situația sa personală, care însă nu pot fi apreciate de Curtea Constituțională în cadrul controlului de constituționalitate, ci doar de instanța investită cu soluționarea litigiului în cursul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

28. Având în vedere aspectele constatate, întrucât critica vizează, pe de o parte, modificarea textelor criticate și, pe de altă parte, aplicarea acestora la o situație concretă, Curtea constată că, astfel motivată, excepția este inadmisibilă, problemele învederate excedând competenței sale de soluționare.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 615

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Bogdana Ligia Secan în Dosarul nr. 289/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.816D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă, întrucât critica nu este motivată, și, în subsidiar, ca neîntemeiată, arătând că norma criticată respectă cerințele de calitate ale legii, în condițiile în care legiuitorul nu poate să prevadă toate ipotezele de incidență a textului legal, astfel că modul în care acesta este aplicat intră în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 230 din 25 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 289/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**. Excepția a fost ridicată de Bogdana Ligia Secan, recurenta-pârâtă într-o cauză având ca obiect recursul împotriva Hotărârii nr. 26J din 23 noiembrie 2016, pronunțată de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători, prin care a fost admisă acțiunea disciplinară și, în baza art. 100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, a fost aplicată autoarei excepției de neconstituționalitate, judecător la Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a doua din Legea nr. 303/2004.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea argumentează faptul că art. 1 alin. (5) din Constituție instituie principiul general al legalității ca obligație generală, impusă tuturor subiectelor de drept, inclusiv autorității legiuitoare care trebuie să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite cerințe calitative, printre care previzibilitatea. Or, art. 100 din Legea nr. 303/2004 conține o reglementare imprecisă și imprevizibilă și, prin urmare, inadecvată în raport cu exigențele impuse de art. 1 alin. (5), art. 11 și art. 20 din Constituție, precum și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu legiferează un regim clar al sancțiunilor aplicabile în raport cu abaterile constatate în sarcina destinatarilor norme. Legiuitorul s-a mulțumit să utilizeze expresia generală „proporțional cu gravitatea abaterilor”, urmată de enumerarea sancțiunilor, care nu este de natură a asigura protecția destinatarilor săi împotriva unor evaluări arbitrare.

6. Principiul securității raporturilor juridice, extins în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la posibilitățile de interpretare lăsate de legiuitor, impune anumite limite și rigori, spre exemplu, aceea ca rezultatul interpretării să fie coerent cu substanța „infracțiunii” și, evident, previzibil (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în *Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*). Sub acest aspect, prevederile criticate nu reglementează riguros regimul sancțiunilor prin realizarea trimerilor la normele de incriminare din art. 99 lit. a)—t) din Legea nr. 303/2004, lăsând astfel posibilități nelimitate de interpretare, deși acest lucru nu este permis de principiile enunțate anterior. Norma juridică este deficitară și inadecvată, deoarece reglementarea este pur generală, îi lipsește mecanismul care să asigure coerența practicii instanțelor naționale în domeniu și să naștere unei incertitudini permanente. Cu alte cuvinte, regimul sancționator al faptelor nu este definit și delimitat prin raportare la conținutul acestora și la gravitatea lor privită *in abstracto*, acest atribut al legiuitorului fiind transferat asupra celor abilitați să aplice norma lipsită de previzibilitate.

7. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor este neîntemeiată. Instanța reține că dispozițiile criticate răspund cerințelor de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât destinatarii norme au reprezentarea clară a sancțiunilor disciplinare posibil a fi aplicate în ipoteza săvârșirii vreuneia dintre abaterile disciplinare prevăzute de art. 99 din Legea nr. 303/2004. În aplicarea dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 revine atât instanței de disciplină în fond, cât și instanței de recurs sarcina de a realiza un proces complex de apreciere a gravității abaterii care stă la baza soluției de aplicare a uneia dintre sancțiunile disciplinare în raport cu circumstanțele concrete și particulare ale fiecărui diferend disciplinar. Însă un

asemenea proces complex constituie esența rolului ce revine instanței de judecată cu precădere în materia răspunderii disciplinare, iar dispozițiile legale criticate, conferind instanței judecătorești sarcina de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale la circumstanțele de fapt și de drept ale raportului juridic dedus judecării, răspund cerințelor de calitate a legii.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că textul de lege criticat stabilește, în mod expres și limitativ, sancțiunile disciplinare ce se pot aplica magistraților, de la cea mai blândă (avertismentul) la cea mai gravă (excluderea din magistratură), sub acest aspect norma bucurându-se de previzibilitate, claritate și precizie, iar destinatarul normei cunoscând în mod clar care sunt sancțiunile disciplinare aplicabile în situația săvârșirii unor abateri disciplinare definite tot la nivel legal. Desigur că aceste sancțiuni se aplică în mod proporțional cu gravitatea abaterii săvârșite, atât Inspekția Judiciară, cât și Secția Consiliului Superior al Magistraturii, atunci când acționează ca o instanță disciplinară, iar mai apoi instanța de judecată, putând face o apreciere asupra tuturor elementelor de fapt și de drept ale cauzei disciplinare (circumstanțele subiective, precum și cele obiective ale săvârșirii abaterii, efectele acesteia, existența unor abateri anterioare etc.). Interpretarea și aplicarea normei legale în materia răspunderii disciplinare a magistraților reprezintă atribuția constituțională a Consiliului Superior al Magistraturii și, în caz de litigiu, a instanței de judecată. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat, în numeroase ocazii, rolul interpretativ al organelor jurisdicționale în garantarea previzibilității dispozițiilor normative în sistemele de drept continental. Acestor organe le revine sarcina de a interpreta de o manieră coerentă dispozițiile generale ale unei legi, pentru a stabili sensul lor exact și a disipa orice îndoială în acest domeniu (Hotărârea din 9 ianuarie 2013, pronunțată în Cauza *Oleksandr Volkov împotriva Ucrainei*). De asemenea, tot Curtea europeană recunoaște imposibilitatea de a se ajunge la o certitudine absolută în redactarea legilor, precum și riscul ca grija pentru certitudine să conducă la o rigiditate excesivă (Hotărârea din 6 decembrie 2012, pronunțată în Cauza *Michaud împotriva Franței*).

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005. Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Sancțiunile disciplinare care se*

pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:

a) *avertismentul;*

b) *diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 20% pe o perioadă de până la 6 luni;*

c) *mutarea disciplinară pentru o perioadă de până la un an la o altă instanță sau la un alt parchet, situate în circumscripția altei curți de apel ori în circumscripția altui parchet de pe lângă o curte de apel;*

d) *suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni;*

e) *excluderea din magistratură.”*

13. Curtea observă că, ulterior sesizării sale, prevederile criticate au fost modificate prin art. I pct. 153—155 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în prezent având următorul cuprins: „*Sancțiunile disciplinare care se pot aplica judecătorilor și procurorilor, proporțional cu gravitatea abaterilor, sunt:*

a) *avertismentul;*

b) *diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu până la 25% pe o perioadă de până la un an;*

c) *mutarea disciplinară pentru o perioadă efectivă de la un an la 3 ani la o altă instanță sau la un alt parchet, chiar de grad imediat inferior;*

d) *suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni;*

d¹) *retrogradarea în grad profesional;*

e) *excluderea din magistratură.*

(2) *Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 99 lit. b), d) și t) teza întâi nu pot consta în cele prevăzute la art. 100 lit. a)—d).”*

14. Având în vedere, însă, Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare”, din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea este competentă să analizeze prevederile criticate, în forma de la data sesizării, întrucât acestea continuă să producă efecte juridice în cauza dedusă judecării.

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la calitatea legii, precum și prevederilor art. 1 alin. (5), art. 11 și art. 20 alin. (2) din Constituție, cu referire la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în componenta privind securitatea raporturilor juridice.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul legalității, impunând obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat;

astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). Așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

17. Mai mult, Curtea a reținut că dreptul, ca operă a legiuitorului, nu poate fi exhaustiv, iar dacă este lacunar, neclar, sistemul de drept recunoaște judecătorului competența de a tranșa ceea ce a scăpat atenției legiuitorului, printr-o interpretare judiciară, causală a normei. Sensul legii nu este dat pentru totdeauna în momentul creării ei, ci trebuie să se admită că adaptarea conținutului legii se face pe cale de interpretare — ca etapă a aplicării normei juridice la cazul concret —, în materie penală, cu respectarea principiului potrivit căruia legea penală este de strictă interpretare. Curtea a reținut astfel că interpretarea autentică, legală poate constitui o premisă a bunei aplicări a normei juridice, prin faptul că dă o explicație corectă înțelesului, scopului și finalității acesteia, însă legiuitorul nu poate și nu trebuie să prevadă totul. În concret, orice normă juridică, ce urmează a fi aplicată pentru rezolvarea unui caz concret, urmează a fi interpretată de instanțele judecătorești (interpretare judiciară, causală) pentru a emite un act de aplicare legal (a se vedea Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016).

18. Totodată, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței instanței de la Strasbourg, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Din nou, deși certitudinea este extrem de

dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre.

19. În materie disciplinară, potrivit jurisprudenței Curții (a se vedea Decizia nr. 1.675 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, și prin Decizia nr. 1.243 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 22 decembrie 2011), decizia de sancționare trebuie să fie supusă unor condiții care „au ca scop asigurarea stabilității raporturilor de muncă, a desfășurării acestora în condiții de legalitate și a respectării drepturilor și îndatoririlor ambelor părți ale raportului juridic de muncă”. În același timp, aceste condiții „sunt menite să asigure apărarea drepturilor și intereselor legitime ale salariatului, având în vedere poziția obiectiv dominantă a angajatorului în desfășurarea raportului de muncă. Aplicarea sancțiunilor disciplinare și, în mod special, încetarea raportului de muncă din voința unilaterală a angajatorului sunt permise cu respectarea unor condiții de fond și de formă riguros reglementate de legislația muncii, în scopul prevenirii eventualelor conduite abuzive ale angajatorului.” Prin deciziile mai sus amintite, Curtea a subliniat că mențiunile și precizările pe care în mod obligatoriu trebuie să le conțină decizia de aplicare a sancțiunii disciplinare au rolul, în primul rând, de a-l informa concret și complet pe salariat cu privire la faptele, motivele și temeiurile de drept pentru care i se aplică sancțiunea, inclusiv cu privire la căile de atac și termenele în care are dreptul să constate temeinicia și legalitatea măsurilor dispuse din voința unilaterală a angajatorului. De asemenea, Curtea a precizat că „angajatorul, întrucât deține toate datele, probele și informațiile pe care se întemeiază măsura dispusă, trebuie să facă dovada temeiniciei și legalității acelei măsuri, salariatul putând doar să le combată prin alte dovezi pertinente. Astfel, mențiunile și precizările prevăzute de textul de lege sunt necesare și pentru instanța judecătorească, în vederea soluționării legale și temeinice a eventualelor litigii determinate de actul angajatorului”.

20. Din analiza conținutului normativ al textului de lege criticat și a criticilor de neconstituționalitate formulate, Curtea reține că autoarea excepției este nemulțumită, în principal, de marja prea mare de apreciere pe care o are Secția Consiliului Superior al Magistraturii atunci când acționează ca o instanță disciplinară, iar mai apoi instanța de judecată, în stabilirea sancțiunilor disciplinare aplicate judecătorilor și procurorilor, singurul criteriu prevăzut de lege fiind cel referitor la „*proporționalitatea cu gravitatea abaterilor*”.

21. Într-adevăr, Curtea observă că norma supusă controlului, reglementând sancțiuni disciplinare alternative și distincte, cu consecințe diferite asupra raportului de serviciu în care este implicat magistratul [pornind de la cea mai ușoară sancțiune (avertismentul), continuând cu sancțiunea care produce efecte asupra indemnizației de încadrare (diminuarea cu până la 20% pe o perioadă de până la 6 luni) și sancțiunea cu efecte asupra locului muncii (mutarea pentru o perioadă de până la un an la o altă instanță sau la un alt parchet), apoi sancțiunea gravă care înlătură temporar magistratul de la exercitarea atribuțiilor legale (suspendarea din funcție pe o perioadă de până la 6 luni), pentru a culmina cu sancțiunea cea mai gravă, cu efecte definitive

asupra raportului de serviciu (excluderea din magistratură)], nu prevede criterii concrete pe baza cărora instanța de disciplină — Secția Consiliului Superior al Magistraturii — sau instanța judecătorească — Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători poate dispune una dintre aceste măsuri disciplinare. Însă, stabilind că acestea se aplică judecătorilor și procurorilor, „*proporțional cu gravitatea abaterilor*”, în mod implicit norma face trimitere la criteriile precum natura abaterii (care variază de la manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției la desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de la refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu la absențe nemotivate de la serviciu, în mod repetat sau care afectează în mod direct activitatea instanței ori a parchetului etc.) sau conduita persoanei supuse procedurii disciplinare, sub aspectul imputabilității faptei, al repetitivității sale, al existenței mai multor sancțiuni disciplinare etc. Cu alte cuvinte, deși legea nu prevede expres criteriile în funcție de care instanța disciplinară să stabilească aplicarea sau refuzul aplicării uneia dintre măsurile disciplinare alternative, prin utilizarea sintagmei „*proporțional cu gravitatea abaterilor*”, norma condiționează aplicarea sancțiunii (care variază ca intensitate și consecințe juridice asupra raportului de serviciu) de întrunirea circumstanțelor care determină un anumit grad de gravitate a abaterii, circumstanțe pe care instanța disciplinară le constată și le consemnează în actul de aplicare a sancțiunii. Curtea constată, așadar, că legiuitorul transferă individualizarea sancțiunii disciplinare către Secția Consiliului Superior al Magistraturii și instanța judecătorească, oferindu-le acestora posibilitatea unei individualizări judiciare.

22. Cu privire la modalitățile de individualizare a sancțiunilor, prin Decizia nr. 693 din 7 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 9 februarie 2018, paragraful 17, Curtea a statuat că „acestea sunt rezultatul

opțiunii legiuitorului, care, în realizarea politicii penale a statului, este abilitat să stabilească reguli specifice în privința anumitor ipoteze, cu respectarea marjei de apreciere prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție”. Argumentul invocat de Curte este aplicabil *a fortiori* în materia sancțiunilor disciplinare, legiuitorul având posibilitatea de a opta pentru una dintre modalitățile de individualizare (legală sau judiciară). De altfel, Curtea observă că modificarea recentă a dispozițiilor art. 100 din Legea nr. 303/2004 a vizat inclusiv completarea normei în sensul introducerii individualizării legale pentru anumite abateri disciplinare.

23. În fine, referitor la critica potrivit căreia norma este „pur generală, îi lipsește mecanismul care să asigure coerența practicii instanțelor naționale în domeniu și să dă naștere unei incertitudini permanente”, Curtea reține că atâta vreme cât în materia răspunderii disciplinare a magistraților legiuitorul român a adoptat reglementarea potrivit căreia procedura disciplinară cuprinde o fază administrativă, în cadrul căreia cercetarea disciplinară se efectuează de inspectorii din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători, respectiv din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru procurori, și o fază jurisdicțională, care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă (asigurându-se respectarea principiului contradictorialității, magistratul în cauză fiind citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, având dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare), iar împotriva hotărârii de sancționare a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii există calea de atac a recursului în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, prevăzut de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, în astfel de cauze nu poate fi pusă în discuție „incoerența practicii instanțelor naționale în domeniu” și, cu atât mai puțin, „incertitudinea permanentă” a raporturilor juridice.

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bogdana Ligia Secan în Dosarul nr. 289/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că prevederile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea doamnei Mădălina Ileana Simion
în funcția de director de cabinet al prim-ministrului,
cu rang de secretar de stat,
în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 22 alin. (5) și art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mădălina Ileana Simion se numește în funcția de director de cabinet al prim-ministrului, cu rang de secretar de stat, în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 453.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea domnului Eduard-Andi Manciu
în funcția de consilier de stat în cadrul
Cancelariei Prim-Ministrului, în domeniul comunicării**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Eduard-Andi Manciu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, în domeniul comunicării.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 454.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Radu Nicolescu
în funcția de consilier de stat în cadrul
Cancelariei Prim-Ministrului, în domeniul IT**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu Nicolescu se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, în domeniul IT.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 455.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru exercitarea atribuțiilor
funcției de președinte al Agenției Naționale
pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și protecției sociale prin Adresa nr. 557/VVA din 22 noiembrie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/19.723/A.T. din 22 noiembrie 2019,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Mihail-Adrian Oprescu, secretar general, exercită atribuțiile președintelui Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, până la numirea conducătorului instituției, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 456.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind revocarea și numirea unor membri
ai Consiliului de administrație al Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul sănătății,
în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind
Codul administrativ, cu completările ulterioare, și al art. 286 alin. (1) lit. a) și alin. (3)
din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată,
cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Diana-Monica
Isăilă se revocă din calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei
Naționale de Asigurări de Sănătate.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, doamna Camelia Ghiveciu se
numește în calitatea de membru al Consiliului de administrație al Casei Naționale
de Asigurări de Sănătate, în locul doamnei Diana-Monica Isăilă, pentru durata
rămasă a mandatului.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 457.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru exercitarea atribuțiilor
funcției de președinte al Autorității Naționale
pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și protecției
sociale prin Adresa nr. 557/VVA din 22 noiembrie 2019, înregistrată la Secretariatul
General al Guvernului cu nr. 20/19.723/A.T. din 22 noiembrie 2019,
în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind
Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii,
doamna Gabriela Elena Petrescu, secretar general, exercită atribuțiile
președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție,
până la numirea conducătorului instituției, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.
Nr. 458.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind unele măsuri pentru exercitarea atribuțiilor
funcției de președinte al Autorității Naționale
pentru Persoanele cu Dizabilități**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul muncii și protecției sociale prin Adresa nr. 557/VVA din 22 noiembrie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/19.723/A.T. din 22 noiembrie 2019,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru-Sorin Bordei-Gheorghisor, secretar general, exercită atribuțiile președintelui Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, până la numirea conducătorului instituției, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.

Nr. 459.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind aplicarea, la cerere, a mobilității
pentru domnul Pelmuș Pandealea din funcția publică
de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne
în funcția publică de inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere cererea domnului Pelmuș Pandealea nr. 25.375 din 18 noiembrie 2019 și Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 269.077 din 22 noiembrie 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/19.886/A.T. din 26 noiembrie 2019,

în temeiul art. 29, al art. 502 alin. (1) lit. h), al art. 503 alin. (1), (2) și (6), al art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Pelmuș Pandealea i se aplică, la cerere, mobilitatea din funcția publică de secretar general al Ministerului Afacerilor Interne în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Domnul Pelmuș Pandealea predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Antonel Tănase

București, 27 noiembrie 2019.

Nr. 460.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

